

Men her kommer det som har opptatt meg mest denne sommeren:

112294

HØYESTERETTSADVOKAT
ERIK GJEMS-ONSTAD

Medlem av Den Norske Advokatforening

TELEFON 66 84 50 96

RAVNSBORGVN. 18
1364 HVALSTAD

27. juli 1996
ego/io

Stortinget
0026 Oslo

Dokument nr. 15 (1995-96) Lund-rapporten

I dokument nr. 14 (1995-96), rapporten om overvåking av norske borgere (Lund-rapporten), heter det bl. a. på side 251, 2. spalte om partiet Stopp Innvandringen:

"Allerede på landsmøtet i 1990 ble det indre brytninger. En del medlemmer med Erik Gjems Onstad og Hege Søfteland i spissen, forlot møtet og begynte for seg selv under navnet Nasjonaldemokratene ...".

Disse opplysninger, som antagelig opprinnelig kommer fra en publikasjon utgitt av Antirasistisk Senter, er ikke riktige, idet jeg aldri har vært på noe slikt møte. Jeg har heller ikke noen gang vært med i Nasjonaldemokratene. Dette er imidlertid ikke det vesentlige, men sitatet viser at mitt navn har vært registrert hos Overvåkingspolitiet, hvis oppgave har vært å overvåke rikets indre sikkerhet og forebygge og motvirke forbrytelser som kan medføre fare for rikets sikkerhet. Overvåkingspolitiet skal innhente opplysninger om personer, grupper og organisasjoner som kan mistenkes for å forberede eller foreta almenfarlige forbrytelser. Lovlig politisk virksomhet skal ikke danne grunnlag for registrering av opplysninger.

Det foran nevnte sitat viser at jeg har vært registrert, m.a.o. at Overvåkingspolitiet har ment at jeg skulle kunne mistenkes for å forberede eller foreta forbrytelser som kan medføre fare for rikets sikkerhet.

Jeg har hele mitt liv gått inn for å være et lovlydig og samfunnsnyttig menneske, og jeg har aldri vært straffedømt for noe forhold. Det har derfor vært forstemmende å konstatere at Overvåkingspolitiet har registrert meg som en potensiell fare.

Men enda verre er det at Lund-kommisjonen på side 324, 1. spalte, uttaler at etter de undersøkelser kommisjonen har foretatt

"er det ikke grunnlag for å si at registreringene har gått videre enn instruksjonen hjemler."

2.

Dette innebærer at Lund-kommisjonen har akseptert som berettiget at Overvåkingspolitiet har registrert opplysninger om meg (uten hensyn til hvorvidt opplysningene er uriktige).

Jeg har skrevet til samtlige medlemmer av Lund-kommisjonen for å få avkreftet at de har godtatt at jeg er registrert som en fare for rikets sikkerhet. Mine brev er blitt ubesvart, bortsett fra at Ketil Lund har henvist meg til Stortinget.

Jeg har også skrevet til justisminister Grete Faremo for å få avkreftet at jeg betraktes som en fare for rikets sikkerhet. Justisdepartementet har svart at mitt brev vil has til observasjon i påvente av den videre behandling i stortingskomitéen.

Siden Stortinget i lov av 25. mars 1994 nr. 6, har vedtatt at ærekrenkende beskyldninger fra kommisjonens side ikke kan mortifiseres, ser jeg ingen annen utvei enn å be Stortinget eller eventuelt vedkommende stortingskomité sørge for at jeg blir renvasket for beskyldningen om å kunne mistenkes for å kunne begå forbrytelser som kan være en fare for rikets sikkerhet.

Om min bakgrunn vil jeg nevne at jeg var speiderleder i 1. Skougum tropp inntil speiderbevegelsen ble forbudt under krigen. I 1939 var jeg instruktør i bruk av kart og kompass ved den frivillige militæropplæring som ble arrangert av Holmen Idrettsforening høsten 1939.

Jeg kom inn i Kompani Linge i 1941 og for min innsats under krigen ble jeg i 1944 av Kong Haakon VII tildelt St. Olavsmedaljen med ekegren og ved beslutning i statsråd 6. mars 1947 ble jeg tildelt Norges høyeste utmerkelse, Krigskorset med sverd. For tjenesten under krigen ble jeg av den britiske konge og dronning utnevnt til Honorary Member of the most excellent order og the British Empire,

Jeg har vært aktiv idrettsmann og ble juniornorgesmester på sykkel i 1939. Senere har jeg i seks år vært formann i Norges Cykleforbund, to år med i Norges Idrettsforbunds styre og seks år formann i Norges Gangforbund. Jeg har vært medlem av Norges Olympiske Komité i 13 år og var norsk leder for sykkel ved olympiske leker i Roma i 1960 og for kappgang i München i 1972.

Jeg har tjenestegjort som kaptein i Heimevernet fra 1946 til 1959. Senere har jeg i en periode vært mobiliseringsdisponert som krigsadvokat med grad av oberst.

Jeg tok juridisk embetseksamen i 1948 og var deretter dommerfullmektig først ved Drammen byfogdembete og senere ved Eiker, Modum og Sigdal sorenskriverembete inntil jeg høsten 1949 startet egen sakførerforretning i Oslo.

Jeg har vært sekretær i Oslo krets av Den Norske Advokatforening. Jeg har også i flere år vært medlem av styret i samme forening og medlem av representantskapet i Den Norske Advokatforening. Jeg ble høyesterettsadvokat i 1957 og ble i 1961 engasjert som juridisk konsulent for Den norske Creditbank. Jeg ble også direktør for et av bankens datterselskaper, A/S Vaterland, som imidlertid ble nedlagt i 1972. Jeg frasa meg da engasjementet for banken og gjen-

opptok min praksis som advokat i Oslo.

Jeg var i mange år medlem av Høyre og representerte Høyre i Oslo skolestyre fra 1960 til 1964.

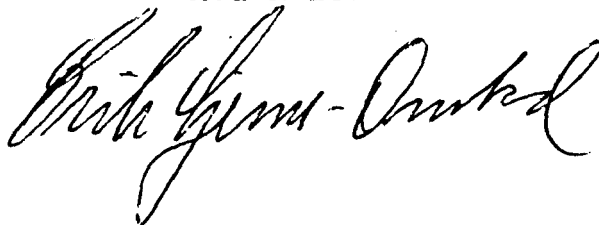
I 1973 var jeg med og stiftet Anders Langes Parti til sterk nedsettelse av skatter og avgifter og offentlige inngrep og ble i 1973 valgt inn på Stortinget som representant for Akershus. Jeg ble også valgt som første varamann for Oslo. Jeg var medlem av Stortinget og finanskomitéen fra 1973 til 1977. I 1989 ble jeg nominert som nr. 1 på stortingsvalgslisten for partiet Stopp Innvandringen og påtok meg i den forbindelse vervet som formann for Stopp Innvandringen Akershus.

Etter at jeg sluttet på Stortinget i 1977 har jeg vært fast forsvarer ved Asker og Bærum herredsrett inntil jeg gikk av for aldersgrensen i 1992. Jeg driver fremdeles advokatpraksis, vesentlig som forsvarer i straffesaker. I denne forbindelse har jeg hatt en del oppdrag som forsvarer for innvandringsmotstandere som har vært tiltalt for politisk motiverte forbrytelser. Dessuten redigerer og utgir jeg en månedlig publikasjon - Nytt og Kommentarer - som vil være kjent for en del av Stortingets medlemmer.

Jeg har ved en rekke anledninger offentlig kritisert Overvåkingspolitiet for dets virksomhet og har gitt uttrykk for at vårt land ikke er tjent med et slikt hemmelig politi. Jeg har også ved en rekke anledninger kritisert norsk politikk på andre felter, ikke minst vår afrikapolitikk, u-hjelp og innvandringspolitikk. Det er imidlertid uendelig langt fra dette til å begå straffbare handlinger

Med min bakgrunn føler jeg det nærmest ufattelig at jeg er blitt registrert som en potensiell forbryter og en fare for rikets sikkerhet, og enda verre at denne registrering er blitt godtatt av granskingskomitéen. Jeg ber om at Stortinget eller vedkommende komité bidrar til at jeg ikke skal behøve å leve med et slikt stempel.

Med hilsen

De fleste sier at jeg bare bør le av det hele. Men skal man i et land som hevder å være en rettsstat, behøve å finne seg i en slik sjikane?

Siden Stortinget har besluttet at kommisjonens uttalelser ikke skal kunne mortifiseres, må det være Stortinget som er rette vedkommende til å ta det endelige standpunkt til om det har vært berettiget å registrere meg og andre som en fare for rikets sikkerhet. En annen ting er at i 1994 ble Overvåkingspolitiets instruks utvidet enormt til bl.a. også å omfatte "politisk motivert vold" og meget annet.